

המשכנו ללכת בשביל, ופתאום גילינו שהדרך חסומה.

בעיה:

רז צעק: "חבר'ה, הדרך חסומה!"
"מה נעשה?" שאלה עדי כשהבעת פחד בפניה.
"תפסיקו להיכנס לפניקה," הזדעק רז, "נמצא דרך!"
"תמיד אנחנו מוצאים בסוף!" הוסיפה תמר.
"בואו נחזור," הציעה רקפת בהבעת פנים מבוהלת.
חשבתי לעצמי: "טוב שיש ילדים שרואים תמיד את מחצית הכוס המלאה ולא רק את זו הריקה."
מעניין מה כל אחד חושב לעצמו עכשיו. עדי, הפחדנית שבקבוצה, בטח מצטערת שיצאה להרפתקה הזו ולא שמעה בקול אמה שהתנגדה שהיא תצא.
"לא להילחץ!" שמענו את רז צועק. 'מה היינו עושים בלעדיו?' חשבתי לעצמי.

פיתוח רצף

עלילה

באמצעות

הבעת רגשות

ודו שיח בין

הדמויות.

סמנו משפטי דו-שיח ישיר

בצהוב;

משפטי דו-שיח עקיף בירוק;

מילים להבעת רגשות בכתום.